

Politik for Professionshøjskolernes sundhedsuddannelser

Velfærdssamfundet, herunder sundhedsvæsenet er under pres. De kommende år står den danske sundhedssektor overfor et stigende krav til kvalitet og effektivitet i opgaveløsningen, stigende opgavemængde samt pressede offentlige budgetter, og det stiller bl.a. krav om at uddannelsen af sundhedspersonalet fortsat udvikles så dimittendernes kompetencer modsvarer behovet. I dette papir præsenterer Professionshøjskolernes Retorkollegium professionshøjskolesektorens bud på udfordringer til sektorens sundhedsuddannelser. Disse omfatter uddannelserne til professionsbachelor i biomedicinsk laboratorieanalyse (bioanalytiker), i ergoterapi, i ernæring og sundhed, i fysioterapi, i jordemoderkundskab, i afspændingspædagogik og psykomotorik, i radiografi og i sygepleje. Opgaven for professionsuddannelserne er at udanne professionelle som også i fremtiden kan medvirke til at sikre velfærdssamfundet, herunder skabe et moderne sundhedsvæsen, hvor alle kan regne med hurtig og effektiv behandling, og hvor alle har lige adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet.

Sektorens strategiske indsatsområder

Sundhedssektoren står overfor en række væsentlige udfordringer. Danskernes levetid er kortere end i de lande, vi gerne vil sammenligne os med, sundhedstilstanden for den enkelte dansker afhænger i høj grad af indkomst og uddannelse og den demografiske udvikling gør at sundhedssektoren kan imødesee voksende behov for behandling, pleje og rehabilitering. Derudover øges mulighederne for behandling og indsatser. Det udfordrer kravene til prioriteringer og organisering af indsatser.

Vi står samtidig over for udfordringer der knytter sig til ændringer i sygdomsmønstre med bl.a. flere kronikere og en øget sygdomskompleksitet, samt ændringer i sygdomsbehandling og opgavedelingen mellem primær og sekundær sygdomssekter med et meget specialiseret sundhedsvæsen og andre dele som har brede sundhedsopgaver herunder fokus på sundhedsfremme og forebyggelse og endelig ændringer, som knytter sig til udviklingen og anvendelsen af sundhedsteknologi.

Endelig skal sundhedssektoren fremstå som en attraktiv arbejdsplads med et godt arbejdsmiljø og mulighed for kompetenceudvikling for at kunne rekruttere tilstrækkeligt med medarbejdere i en fremtid hvor konkurrencen om arbejdskraften bliver større.

Derudover, er der en række generelle tendenser i velfærdssamfundet, der stiller større og ændrede krav til samspillet mellem borger og stat:

- Voksende forventninger til de behov, velfærdssamfundet kan opfylde ift. sundhed, service, uddannelse m.v., bedre kvalitet og sammenhæng i behandling, pleje og rehabilitering; demografi
- voksende finansieringspres baseret på at meget brede grupper i samfundet ønsker velfærd, mens tilslutningen til brugerbetaling er langt mere begrænset
- krav om effektivitet og helhedsorienteret opgaveløsning
- ændrede autoritetsforhold – de professionelles svar og styring anerkendes kun, hvis de opfattes meningsfulde, formuleret i øjenhøjde og kan dokumenteres (evidens);
- ændret opgaveløsning; roller; borgerperspektivet; nye kompetencer og forventninger hos borgere mens også større ulighed i ressourcer og dermed muligheder for at mestre egen livssituation

Professionshøjskolernes opgave er at medvirke til omstilling og udvikling af velfærdsydelserne, så de modsvarer de nationale målsætninger, den faglige og teknologiske udvikling samt borgernes krav og forventninger. Gode sundhedsuddannelser drives af engagerede undervisere og faglige ledere, og det er nødvendigt med fokus på udfordringerne forbundet med rekruttering og sikring af professionshøjskolernes økonomi. Følgende indsatsområder er væsentlige i den forbindelse:

VORES REF:
me

DATO
29. november 2011

University Colleges
Denmark
Ny Vestergade 17 st.tv
1471 København K
Tlf. 3338 2200
Fax 3338 2209
uc@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

Videngrundlag – Professionshøjskolerne i Danmark uddanner professionelle til en række store erhverv og professioner. Danmark har brug for veluddannet sundhedspersonale, der matcher fremtidens efterspurgte kompetencer, der kan bidrage til nye, innovative og effektive velfærdsløsninger og som arbejder på baggrund af det højeste niveau af viden i de enkelte professioner. For at sikre et tilstrækkeligt videngrundlag for løsninger af de fremtidige opgaver i velfærdssamfundet skal videngrundlaget sikres på alle niveauer i professionshøjskolerne. Der er derfor behov for at udbygge dette både gennem forskning og udvikling samt gennem uddannelse af ph.d.'ere og udbud af professionsmasteruddannelser, samtidigt med at der udvikles effektive former for videnproduktion og vidensdeling så viden omsættes og nyttiggøres i forhold til konkret praksis.

Samspil og partnerskaber – En af vejene til at øge effektiviteten i udbuddet af sundhedsløsninger er at skabe bedre muligheder for intensiveret samspil mellem de respektive aktører - kommuner, regioner, sygehuse, erhverv, forskning og uddannelse. Professionshøjskolerne vil medvirke til at initiere nye samarbejdsformer mellem mono- og tværvidenskab, uddannelsessystemer, erhverv og borger bl.a. med henblik på at skabe større sammenhæng i opgaveløsningen, videnbaseret og borgercentreret indsats.

Kompetenceudvikling – Professionshøjskolerne hovedopgave er at uddanne et tilstrækkeligt antal dimittender og tilbyde relevant efter- og videreuddannelsesaktiviteter, så sektoren medvirker til at opfylde de uddannelsespolitiske målsætninger og dermed sikre at behovet for arbejdskraft kan tilgodeses. Dette stiller krav om en effektiv rekruttering, fastholdelse og fortsat kompetenceudvikling i et livslangt læringsperspektiv. Aktuelt udgør tilbagetrækningsperspektivet i en række professioner, hvor op mod hver fjerde offentligt ansat går på pension inden for de næste ti år, en stor udfordring som professionshøjskolerne i samarbejde med praksisfeltet og de politiske instanser skal imødegå.

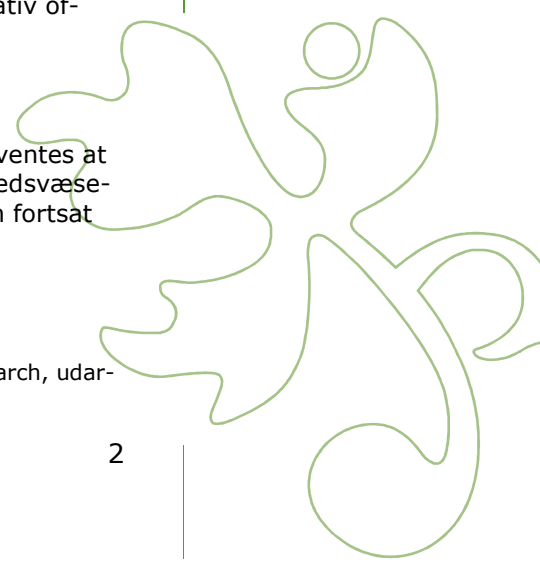
Nytænkning og innovation – Professionshøjskolerne løser væsentlige uddannelsesopgaver for den private og den offentlige sektor og spiller en afgørende rolle for evnen til at skabe forebyggelse og udvikling i opgaveløsningen. Der er behov for at øge innovationskapaciteten og professionshøjskolerne har peget på behov for at etablere en strategisk platform, som ramme for udviklings- og innovationsprojekter inden for tre områder: Forebyggelse, velfærdsteknologi samt samarbejde og vidensdeling mellem involverede parter. Innovation skal tænkes ind i alle opgaveløsninger i både et nationalt og globalt perspektiv. Velfærdsteknologi, telemedicin, netbaseret monitorering og vejledning i forbindelse med behandling, diagnostik og rehabilitering skal i højere grad kunne indgå i uddannelserne så både dimitterende og postgraduate opnår kompetencer til at anvende, udvikle og kvalitetssikre de nye redskaber.

Regeringsgrundlaget 2011 lægger op til et fokus på de ovenfor nævnte indsatsområder, idet der i dette indgår et ønske om at styrke professionshøjskolerne og dermed kvaliteten af velfærdsydelse i Danmark. Dette skal bl.a. ske ved at sikre velfærdssuddannelser på et højt fagligt niveau, som understøtter en innovativ offentlig sektor og bidrager til udvikling af velfærdsteknologi.

Sundhedsvæsenets udfordringer

I dette afsnit beskrives en række væsentlige udviklingstendenser som forventes at få afgørende betydning på sundhedsområdet de næste 10-25 år.¹ Sundhedsvæsenet står overfor en række udfordringer, som skal håndteres for at sikre en fortsat udvikling af velfærdssamfundet.

¹ Afsnittet bygger bl.a. på 'Analyse af udviklingstendenser'. Rapport af Oxford research, udarbejdet for Forsknings- og Innovationsstyrelsen, maj 2011

Sundhedssektoren vil fortsætte med at vokse – både når det kommer til antallet af ansatte og den økonomiske betydning, forventes det, at sundhedssektoren kommer til at fylde mere i fremtiden. Denne udvikling hænger i høj grad sammen med den demografiske udvikling, som øger antallet af ældre og hermed antallet af mennesker med mere komplekse og behandlingskrævende lidelser. Samtidig forlader de store årgange arbejdsmarkedet de kommende år, og færre er på vej ind på arbejdsmarkedet. Når der bliver færre hænder om flere opgaver, bliver det endnu vigtigere, at uddannelserne sikrer, at de sundhedsfaglige professionsbachelorer arbejder klogt, effektivt, innovativt og kan se sig ind i nye roller. En af velfærdssamfundets helt store udfordringer er de stigende udgifter til sundhedsområdet. Det bliver derfor nødvendigt at satse massivt på sundhedsfremme og forebyggelse for at mindske behovet for dyre behandlinger. Det har været på dagsorden i flere årtier uden at opnå epokegørende resultater, så derfor bliver det afgørende at skabe nye handlemuligheder – og måske også nye uddannelser.

Globaliseret marked for sundhedsydelser – øget mobilitet og bedre information har ændret markedet for sundhedsydelser fra at være et nationalt til et globalt marked. Dette afspejler sig bl.a. i stigende mobilitet blandt sundhedspersonale og i sundhedsturisme, hvor patienter i stigende grad rejser til udlandet for at modtage sundhedsydelser. I takt med at en stor del af borgerne selv får flere ressourcer og viden om sundhed og sygdom har danskerne større forventninger til sundhedsvæsenet og velfærdsydelserne end nogensinde før. De forventer individuelle sundhedsydelser. Dilemmaet er at uligheden i sundhed øges og der ses en gruppe udsatte borgere som får stadig dårligere sundhedstilstand. Det er en væsentlig udfordring for de professionelle vi uddanner at de kan medvirke til at øge lige adgang til sundhed.

Sundhedsteknologiske løsninger vinder frem – både som velfærdsteknologi og telemedicin og som e-health, der skaber grundlag for både faglig udvikling og dokumentation samt omfatter bedre og mere effektiv udnyttelse af elektroniske processer og kommunikationssystemer med henblik på at styre informationer med relevans for sundhedsvæsenet og patienter. De sundhedsprofessionelles IKT-kompetencer skal udvikles for at understøtte professionsudøvelsen og ikke mindst med henblik på at sikre en effektiv, etisk og kommunikativ hensigtsmæssig kontakt mellem den professionelle og borgeren samt give denne bedre mulighed og grundlag for at mestre egen livssituation.

Psykiatriområdet kommer mere i fokus – på globalt plan lider 450 mio. mennesker af mentale sygdomme, hvilket har store konsekvenser for samfundet. I fremtiden er der behov for en større accept og forståelse for mentale sygdomme med henblik på bedre at kunne forebygge og behandle dem. Faglighed og prioriteringer er under forandring. Det psykiatriske og socialpsykiatriske område har vanskeligheder med at rekruttere medarbejdere og har behov for tilførsel af kvalificeret arbejdskraft. Stress er en anden væsentlig problematik, som de sundhedsprofessionelle skal kunne forholde sig til både i eget arbejdsliv og som behandlere.

Nye modeller for sundhedsydelserne - en ændret forståelse af forholdet mellem brugere af sundhedsvæsenet og de sundhedsprofessionelle udøvere kræver nye modeller for sundhedsydelserne. 'Hverdagsrehabilitering' er eksempel på en model for samspil mellem borger og kommune om rehabilitering. Modellen sætter fokus på borgerens ressourcer og egne aktiviteter. Dette borgerfokus indebærer, at borgeren – og ikke behandlerensystemet – får afgørende indflydelse på egen sundhedsadfærd og samtidig øges borgernes muligheder for selvvisitering og selv(sags)behandling via internettet. Dette medfører et perspektivskifte fra kompensation til rehabilitering, fra pleje til forebyggelse, fra behandling til tidlig opsporing, fra information til motivation. Det er vigtigt at tage udgangspunkt i at det er borgerne der artikulerer et ønske om at kunne klare sig selv mest muligt og at bl.a. teknologi kan bidrage til at gøre det muligt.

Kroniske sygdomme vil blive et stigende problem – i dag skyldes 60 % af alle dødsfald på globalt plan kroniske sygdomme. Dette tal forventes i løbet af de næste

ti år at stige endnu mere. Dette vil betyde et øget udgiftspres på sundhedsvæsenet og samtidigt stille store krav til behandlingskapaciteten i fremtiden. Mange af sundhedsuddannelserne har fokus på forebyggelse af livsstilssygdomme (KRAM) og en koordineret rehabiliteringsindsats. Disse indsatsområder kalder på et tættere samarbejde og på afklaring af hvordan den konkrete opgaveløsning fordeles og koordineres.

Behov for nye samarbejds- og organisationsformer – der er generelt og ikke mindst i forhold til særlige udsatte grupper et øget behov for såvel et velfungerende tværprofessionelt og tværsektorielt samarbejde mellem aktørerne i det danske sundhedsvæsen som udvikling af nye ledelses- og organisationsformer i sundhedsvæsenet, og øget opmærksomhed på mulighederne for store forebyggelsesindsatser; fx i forbindelse med graviditetsforløb. Desuden skal borgere i højere grad medvirke til at tage aktivt del i samfundslivet gennem frivilligt arbejde. Frivillige vil i fremtiden indgå som en ressource sammen med de sundhedsprofessionelle aktører i forbindelse med tiltag over for borgere og patienter. Disse samarbejdsmodeller kræver nye rolle hos begge parter og der er behov for både at igangsætte udviklingsarbejde og erfaringsopsamling og for at udvikle en solid videnbaseret af samspil mellem frivillige og professionelle.

Professionshøjskolerne sundhedsuddannelser

Professionshøjskolerne i Danmark har som de største udbydere af velfærdsuddannelser en central rolle i forhold til at uddanne kompetente professionsbachelorer, som kan medvirke til at løfte opgaverne på sundhedsområdet og sikre en samlet, fleksibel opgaveløsning, samt udvikle løsninger på fremtidens velfærdsudfordringer. Professionshøjskolerne har en central samfundsmæssig opgave i forhold til at udvikle og udbyde sundhedsuddannelsesaktiviteter på grund-, efter- og videreuddannelsesniveau, der kontinuerligt sætter fremtidens professionsudøvere i besiddelse af de nødvendige kompetencer.

Sundhedsuddannelserne skal være fleksible, herunder udvikle de studerendes evner til tværprofessionelt samarbejde, og parate til udvikling af eksisterende uddannelser samt udvikling af nye uddannelser, der til stadighed kan imødekomme udfordringerne i velfærdssamfundet og sundhedssektoren.

De sundhedsprofessionelle professionsbachelorer skal være i stand til hurtigt at omstille sig og varetage nye udfordringer på arbejdsmarkedet, jf:

Lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser
§ 3. Professionsbacheloruddannelser skal give de uddannede viden om og forståelse af fagområdernes praksis, anvendt teori og metode på et niveau, der kvalificerer til selvstændigt at kunne analysere og vurdere problemstillinger. Uddannelserne skal endvidere skabe grundlag for selvstændig refleksion over fagområdernes sammenhæng med udviklingsbaseret viden og erhvervsfunktioner.
Stk. 2. Uddannelserne skal kvalificere de uddannede til at varetage praksisnære, komplekse og udviklingsorienterede erhvervsfunktioner. Uddannelserne skal endvidere kvalificere til relevant videre uddannelse, udvikle til selvstændighed, samarbejdsevne og evne til at skabe fornyelse samt udvikle interesse for og evne til aktyv medvirken i et demokratisk samfund.

Professionsbacheloruddannelserne kvalificerer både i forhold til de specifikke professionsfaglige kompetencer og de generelle etiske og udviklingsorienterede kompetencer således, at dimittenderne både kan håndtere professionsspecifikke opgaver og indgå i et flerprofessionelt samspil. Samtidig er det et hovedsigte, at dimittenderne kan gå direkte ud i professionsudøvelsen og agere i forhold til den konkrete kontekst.

Uddannelserne er og skal fortsat være stærkt forankrede i både teoretiske og praktiske aspekter af professionsudøvelsen. Samspillet med praksisfeltet og forsknings-/udviklingsaktiviteter vil derfor fortsat udvikles, så dimittenderne er bedst muligt

forberedt på de opgaver de skal medvirke i både i forhold til professionsfaglige kerneopgaver, udviklingsopgaver og tværgående aktiviteter.

Videngrundlaget for uddannelserne er karakteriseret ved både at være erhvervs- og professionsbaseret, således at det er praksisnære problemstillinger der er i centrum i uddannelsen, og udviklingsbaseret, således at dimittenderne kan anvende og kombinere erfaringer, undersøgelsesresultater, evidens og teori og agere udviklingsorienteret i forhold til egen og fælles professionel praksis. I uddannelserne integreres praksisviden, udviklingsviden og forskningsviden for at sikre at de sundhedsfaglige professionsbachelorer udfører effektive sundhedsfaglige handlinger med høj kvalitet.

Fremtidens sundhedsuddannelser har fokus på at uddanne dimittender, der kan indgå i en globaliseret kontekst for sundhedsydelse, der kan løfte generelle og specialiserede sundhedsydelser med et særligt fokus på akut behandling og rehabilitering samt indsats i forhold til særligt udsatte grupper som fx personer med kroniske lidelser, psykiatriske lidelser og socialt udsatte grupper. Der er fokus på e-Health løsninger for at sikre optimal information, kommunikation og koordinering af patientforløb samt på velfærdsteknologi som en central del af fremtidens sundhedsydelser. Borgerinvolvering, samarbejde mellem offentlig, private og frivillige og sundhedsfremme er andre aktuelle områder som professionshøjskolerne skubber på for at udvikle.

De enkelte sundhedsuddannelser har fælles nationale kompetencebaserede studieordninger og er organiseret i en ensartet modulbaseret struktur. Hver af de sundhedsfaglige uddannelser har deres egen professionsbachelorfaglighed, som retter sig mod det arbejdsfelt de uddannede beskæftiges i. Fælles for de uddannede fra de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser er tre centrale aspekter² i professionsudøvelsen:

- At virke i praksis
- At udvikle i praksis
- At forvalte praksis på et etisk og fagligt grundlag

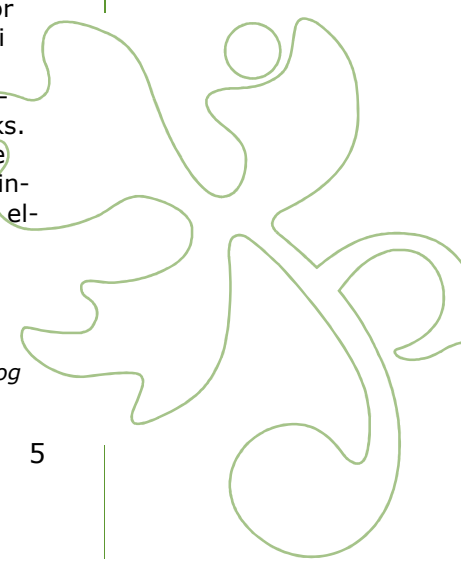
Uddannelsesmæssigt har sektoren fokus på at udvikle de enkelte uddannelser samt professionsbachelorernes kompetencer til at reflektere, at undersøge, at udvikle, at formidle samt til at tilegne sig ny viden. De uddannede har brug for disse kompetencer til kritisk at reflektere over egen og andres praksis, at analysere og vurdere udvalgte elementer af praksis, at anvende undersøgelser, evidens og erfaringer til at udvælge de bedste metoder til løsning af deres opgaver samt til at udvikle både egen og fælles praksis. Samtidig er det et vilkår at dimittenderne skal kunne gå direkte ud på arbejdsmarkedet og derfor er skal policyforståelse fremadrettet stå stærkere i uddannelserne således at borgerens behov, den professionelle ekspertise og de organisatoriske og økonomiske rammer samtænkes.

Kræver disse indsætter nye konkrete uddannelsesmæssige svar?

Buddene på indsætter stiller samtidig spørgsmålet hvilke konsekvenser det får for de enkelte uddannelser og den måde de indholdsmæssigt og fagligt er indrettet i dag.

Kan den enkelte uddannelse som den er indrettet i dag leve op til de krav og forventninger, som fremtidens sundhedsprofessionelle skal leve op til herunder f.eks. kravene til faglig dybde og faglig bredde. Vil de kunne løftes inden for én samme uddannelse som den er i dag eller skal ske det gennem toninger eller specialiseringer i eksisterende uddannelser eller via specialisering gennem videreuddannelse eller vil det også stille krav om nye sundhedsuddannelser? Og i givet fald hvilke?

²Nielsen, B, Nielsen NG, Mølgaard (red): *Professionsbachelor – uddannelses, kompetence og udvikling af praksis*. Forlaget UCC 2010

Kan kravene til udviklingen og fleksibilitet i leveringen af sundhedsydelser eller sammenhæng på tværs løses med den måde vi i dag har valgt at organisere vores uddannelser på eller stiller det krav om fælles indgange til eller fælles afslutningsprojekter på sundhedsuddannelserne eller dele af dem? Hvordan håndteres sammenhænge på tværs i forhold til uddannelser uden for sundhedsområdet?

Konkrete uddannelsespolitiske mål

På baggrund heraf har professionshøjskolerne opstillet en række uddannelsespolitiske mål, der anses for de mest centrale og som vil indgå i den fortsatte udvikling af sundhedsuddannelserne:

- **En permanent forsknings- og udviklingsbevilling** til at sikre en fortsat udvikling og udbygning af vidensgrundlag herunder uddannelse af ph.d.'ere for at sikre en fortsat udvikling af uddannelserne og professionsfelterne. Kravene hæves til såvel praksisrelevans og praksisintegration som til forskningsbaseret. Heri ligger en fornyelse af udviklings-, professions- og erhvervsbaseringen. **En stærkere sammenhæng mellem grund-, efter- og videreuddannelse** til højeste niveau. Det nuværende diplomudbud skal fortsat udvikles og udbygges. Det undersøges om der evt. skal arbejdes med certificering af professionskompetencer og professionshøjskolerne skal have ret til at udbyde professionsmasteruddannelser. Diplomuddannelserne er velfungerende og konsolideret, men udgør ikke en tilstrækkelig attraktiv eller praksisnær mulighed på et niveau højere end bachelorniveauet. En professionsmaster vil kunne bane vejen for nye arbejdsopgaver og ansvarsområder på et højere niveau, end det er tilfældet i dag samt give nye karriereveje og gøre beskæftigelsesområder med snarlig mangel på arbejdskraft mere attraktive
- Et stærkt fokus **på samspillet mellem den teoretiske og kliniske del af uddannelserne** herunder komme med bud på hvordan ændrede opgaver og opgavedeling m.m. (med bla. akutmodtagelse, ambulant behandling over længereperioder patienter) indgår i eller får konsekvenser for den kliniske del af uddannelsen
- Fokus på om, og hvordan, et stærkere **fokus på tværprofessionelt og tværfagligt samarbejde** omkring dele af sundhedsopgaverne evt. vil få konsekvenser for uddannelserne, under hensyntagen til dilemmaet mellem nødvendigheden af høj monofaglig specialisering og kompetencer til fleksibel opgaveløsning
- En stærkere **inddragelse af sundhedsteknologi** i uddannelserne med henblik på at styrke faglighed, udnytte de kommunikationsmæssige muligheder samt medvirke til velfærdsteknologiens vækstpotentiale gennem inddragelse af de sundhedsprofessionelle i forbindelse i udviklingen af de konkrete teknologier og sundhedsteknologiske hjælpemidler/apparater.
- Understøtte at de sundhedsprofessionelle vil skulle påtage sig andre **roller i forhold til andet sundhedspersonale** f.eks. social- og sundhedsassistenter **og i forhold til borgere/patienter** i relation til egen sundhed
- Generelt **understøtte de uddannelsespolitiske målsætninger** på området med henblik på den nødvendige rekruttering og fastholdelse til og i uddannelserne.

Bilag til politik for professionshøjskolernes sundhedsuddannelser

2. maj 2012

Professionshøjskolernes rektorkollegium peger i Politik for Professionshøjskolernes Sundhedsuddannelser på følgende væsentlige udfordringer for uddannelserne på sundhedsområdet:

- Opgaveglidning mellem professioner og velfærdspress
- Ændret sektoriel arbejdsdeling mellem kommuner og regioner

Alle professionshøjskoler udfører løbende aftager- og dimittendundersøgelser med henblik på kontinuerligt at kunne tilpasse forskellige specifikke forhold omkring afviklingen af de enkelte uddannelser. De seneste sundheds- og uddannelsespolitiske udspil fra væsentlige aftagere¹ af professionshøjskolernes sundhedsfaglige dimittender peger på flere af de samme generelle forhold som adresseres af professionshøjskolerne:

Danske Regioner peger bl.a. på sundhedsvæsenet som en i stigende grad kompleks organisation, bl.a. som følge af ændret demografi, stigende behov for prioritering, centralisering og specialisering af funktioner, ændrede patienttyper, og tværfaglige og forløbsorienterede arbejdsgange.

KL fremhæver, at der er brug for at satse på en forebyggelsesfilosofi frem for en indlæggelsesfilosofi, og sundhed skal integreres i andre velfærdsydelser.

Der vil altså i fremtiden blive stillet nye krav til dimittenderne fra professionshøjskolernes sundhedsuddannelser, og derfor ønsker professionshøjskolesektoren at være i dialog og tæt samarbejde med aftagere og andre interessenter med fokus på følgende dagsordener:

Uddannelsernes struktur

Der er behov for en struktur, der imødekommer behovet for at dimittenderne kan indgå i en nødvendig tværprofessionel opgaveløsning og en mere fleksibel opgavefordeling. Altså en struktur der:

- Sikrer at de studerende erhverver sig såvel generalistkompetencer som specialistkompetencer inden for deres egen professionsfaglighed
- Understøtter at de studerende modtager såvel monofaglig undervisning som undervisning på tværs af og med deltagelse af studerende fra flere uddannelser
- Gør det muligt for de studerende at tilegne sig kompetencer på tværs af professionsfaglighederne

Uddannelsernes indhold

Der er behov for et generelt løft af det faglige niveau i uddannelserne for at kunne imødekomme behovet for øget kvalitet i sundhedsydelserne. Altså et løft af det faglige indhold der:

- Sikrer at dimittenderne kan indgå i tværprofessionelt samarbejde
- Sikrer et konstruktivt samspil mellem den teoretiske og den kliniske del af uddannelserne
- Understøtter at dimittenderne har specialistviden på afgrænsede områder
- Gør det muligt at dimittenderne kan medvirke til at skabe ny viden og deltage i den kliniske forskning i praksis.

Den pædagogiske og didaktiske tilrettelæggelse af undervisningen

Sundhedsvæsenet i bred forstand har behov for at dimittender fra professionshøjskolerne har de nødvendige kompetencer til at arbejde innovativt både i opgaveløsningen, men også i udviklingen af nye teknologier bl.a. i samarbejde med private virksomheder. Derfor vil vi arbejde for:

- At der eksperimenteres med pædagogiske og didaktiske tilgang i forhold til nye fagområder, fx telemedicin og sundhedsteknologi
- Etablering af nye faciliteter indenfor skills lab/ færdighedslaboratorier / øvelseslaboratorier
- Udvikling af de teknologiske læringsmuligheder indenfor blended learning mv.

Institutionernes videngrundlag og undervisernes kompetencer

Et løft i det faglige niveau i uddannelsernes indhold kan kun ske gennem et løft i uddannelsernes videngrundlag og undervisernes kompetencer, som skal løftes til ph.d. niveau og post.doc niveau. Altså vil vi have fokus på:

- At få en varig og substantiel bevilling til sektorens forsknings- og udviklingsindsats
- Muligheden for at udbyde professionsmaster indenfor relevante sundhedsfaglige fagområder
- Etablering af ny stillingsstruktur, der imødekommer behovet for ph.d. og post.doc. stillinger
- Nye former for tilrettelæggelse af undervisernes arbejdstid

ⁱ Danske Regioners Uddannelsespolitiske oplæg: Kvalitet i fremtidens sundhedsuddannelser
<http://www.regioner.dk/Aktuelt/Nyheder/2012/Februar/Uddannelse+til+det+hele+og+sammehængende+sundhedsvæsen.aspx>

Danske Regioners oplæg: Det hele sundhedsvæsen
<http://www.regioner.dk/Publikationer/Sundhed+og+sygehuse/Det+hele+sundhedsv%C3%A6sen.aspx>

KL's oplæg om det nære Sundhedsvæsen
<http://www.kl.dk/Sundhed/Nyt-sundhedsudspil-fra-KL-id99188/>